

IN MEMORIAM

ЧЕДОМИР ХАЦИСКИ

ПОЧИНА НА 21 АПРИЛ 1977 ГОДИНА

Чедомир Хациски беше ценет просветен работник, познат на населението во струмичката котлина и ширум СР Македонија со името Чедо. Својата популарност ја стекна во младите години на спортското поле. Беше активен играч на ф.к. „Беласица“ уште од најмладите години, уште пред Народноослободителната војна.

Роден е на 20 јануари 1922 година во с. Ангелци, Струмичко. Основно образование добива во родното село, а средно образование—гимназија — учи во Струмица и завршува во Скопје. Се запишува на Филозофскиот факултет во Скопје, но поради потребите од кадри веднаш по ослободувањето, Министерството за просвета на НР Македонија со Заповед број 125 од 8. 12. 1944 година и Решение на ОНОО во град Струмица број 1014 од 26. 12. 1944 година, во село Велуса, Струмичко се назначени првите учители на македонски наставен јазик, а меѓу нив е и Чедо Хациски, во исто време раководител на училиштето во с. Велуса. Во Велуса се задржува една учебна година. Потоа, извесно време работи во ЈНА како секретар, извесно време е службеник во Општинскиот суд во Струмица и во Околинскиот суд во Скопје. Во исто време студира.

Како студент во Скопје е активен спортист. Со успех игра во ф. к. „Милиционер“, а потоа во „Динамо“ — Скопје. Брзо станува афирмиран играч и е ангажиран во „Вардар“ Скопје — настапува во I сојузна лига

и во репрезентацијата на НР Македонија. Веќе популарен на зеленото поле под името Џингис.

Во 1950 година дипломира на Филозофскиот факултет во Скопје на Групата историја. Со професорска диплома се враќа во Струмица каде работи како професор во гимназијата цели 11 години (до почетокот на 1962 година).

Во фудбалската сезона, 1951 година, Чедо се враќа во матичниот фудбалски клуб „Беласица“ каде што се бави како активен играч и тренер. Не знаеше за слободно време. По наставните часови во Гимназијата, активно се одмараше како играч, или пак работеше како тренер на екипата. Во тоа време „Беласица“ влегува во македонската фудбалска лига. Со Чедо Хаџиски, во сезоната 1966/67 година, ф.к. „Беласица“ го постигнува својот најголем успех и подем. Хаџиски е активен тренер до 1962 година, а потоа е потпретседател на друштвото „Беласица“ и до крајот на својот живот е носител на повеќе фудбалски функции: Член е на Извршниот одбор и Фудбалскиот сојуз на СР Македонија; потпретседател на Брегалничкиот фудбалски регион; претседател на фудбалскиот сојуз на Општина Струмица.

Чедо е вистински педагог меѓу играчите. Со својот пријатен однос е омилен кај учениците. Од Гимназијата „Јане Сандански“ во Струмица оди на работа за директор на Училиштето за квалификувани работници „Цветан Димов“ во Струмица. Во 1967 година се формира Општински завод за школство, а Чедо стапува на работа тука прво како просветен советник по историја, а потоа е избран и за директор на истиот. На таа функција се задржува до 1974 година. Потоа, до април 1975 година, е педагошки советник во преформираниот Завод за унапредување на претшколското и основно образование и воспитување.

Во тој споменат период Чедо е незадржливо активен во три општествено корисни насоки:

Чедо е активист на спортското поле. Познато име во македонскиот фудбал.

Кај Чедо Хаџиски немаше ништо второстепено. На прво место беше и политичката активност: долгогодишен член на Сојузот на комунистите на Југославија и на други масовополитички организации—Социјалистичкиот сојуз и боречката организација (Сојузот на борците од НОВ) во Струмица, како и во друштвата од неговата струка и дејност. Беше и народен пратеник во Просветно-културниот собор на СРМ од 1968 до 1973 година.

Од април, 1975 година е директор на Ученичкиот дом „Гоце Делчев“ во Струмица каде го затекнува смртта. Неговата добрина останува незаборавна. Тој беше комплетна личност.

Славчо ЏОРЛЕВ